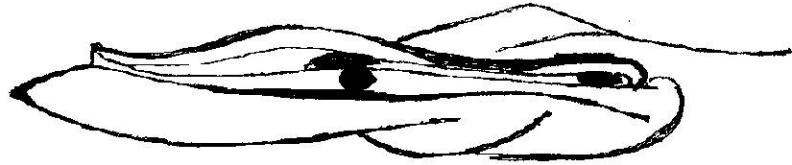

Sa Mac Saudi Arabia

LÊ NGỌC DIỆP

Ban đã nghe ít nhất một trong những chuyện sau đây về SAUDI ARABIA :

- Dàn ông chúng mình được quyền 4 vợ, đàn bà "mây bả" ra đường phải che mặt lại. Muốn ly dị, chỉ cần trả vào mặt yò mà nói : "tao ly dị mây! tao ly dị mây! tao ly dị mây!" ba lân là xong.

- Tốt nghiệp đại học qua SAUDI 2 năm là có cả trăm ngàn U.S. dollars trong túi. Lương cao, ăn ở hàng lo, xăng rẽ hòn nước uống, thuế má khóc đòng, rộn chè cõ bạc dĩ diêm, nhưng mục mà VN ta gọi là "đóng hụi chết" đều bị cấm.

- Vua Á Rập đến Ba Lê mua dầu thô. Tồn kho của hãng dù trù bán cho thế giới cả năm, chỉ bằng 1/4 số lượng đặt mua. Chỗ 1/4 này về xú cũng là ca môt vấn đề vì các phi cõ thường mại chưa từng trang bị để chờ một số lượng "chất lỏng để bốc cháy" như vậy.

- Sinh viên SAUDI qua Mỹ du học. Lên taxi yê khách sạn, anh trô mặt nhìn xe hai bên đường. Ngó tên này bên xú nó cõi lạc đà đi học, tài xế Mỹ hỏi:

- Xe cõi lạc đà với anh chắc là lầm?

Anh sinh viên đáp :

- Lạ lầm! Xe nhiều loại quá trông sướng mắt thật.

Tài xế ta hành diện tiếp :

- Bên xú anh thì sao?

Sinh viên lắc đầu :

- Bên tôi xe thì nhiều đó nhưng toàn là... Mercedes với Rolls Royce.

Viết lại đây những mặt thấy tai nghe của kẽ tha phuồng câu thực chắc không phản ánh sự thật nhiều. Nếu có sai, xin vì thiên chí... ba hoa của tôi mà thông cảm.

ĐỊA ĐỦ : Dân từ 3 đến 9 triệu (không rõ). Diện tích 900.000

dặm vuông (Việt Nam Cộng Hoà 66.000 dặm vuông). 99% là cát đá khô cằn, cây không mọc, thú không sống. Đất "cày lên soi đá" nhưng không phải "làng tôi nghèo" đâu: Cái khô cằn đó tăng trú 1/4 dầu hỏa của nhân loại.

Tính tỷ lệ, dầu SAUDI chỉ là 3 phần ngàn của nhân loại mà làm chủ 1/4 tài sản dầu hỏa của địa cầu. KARL MARX còn sống, nhìn tỷ lệ này chắc phải... khóc thét lên.

SỬ KÝ : Ngày xưa, khi IRAK huy hoàng với 1001 đêm, với thành BAGHDAD, với ALI BABA và 40 tướng cướp, thì SAUDI chỉ là bãi cát hoang của dân du mục. Cuối thế kỷ 19 xú này còn phân tán vì nạn tranh chấp hoàng phái. IBN SAUDI, thuộc giòng dõi hoàng tộc chánh lúc nhỏ phải ân náu bên xú láng giềng KUWAIT. Là một thanh niên to lớn la thềng, tánh tình dẩn dại lại có chí lớn. Năm 21 tuổi (1901) thi là lộn xộn ở biển giời, ông cùng 40 người bạn lên yê xú đang đêm chiếm RIYADH (lúc đó chỉ là một tỉnh nhỏ chưa có đường xe đi đến). Từ đó lan dần đến 1926 chiếm thánh địa MECCA rồi MEDINA và 1935 thống nhất xú sở lấy tên là SAUDI ARABIA. (Nhờ lúc 21 tuổi, xách máy theodolite đi học Topo gần trường Saint Paul bị các đì phuộc mách thây). Các nhà ngoại giao quốc tế đều cho ông là một chánh trị gia tài.

- Biết người, biết ta, biết tiền, biết lùi đúng lúc để lây cái lòi tối đa cho dân tộc.

- Đặt sự an sinh của dân làm cùu cánh mọi hoạt động tự do, độc lập, thông nhất chỉ là cát trong sa mạc nếu nó đùa dân tú nghèo khổ (dân sa mac) đến bần cùng. Dân không thể "ăn" các thứ đó để sống được. Nô cǎm cõm áo, cǎm hanh phúc, cǎm an ninh.

- "Đi đây" rất hay để khói bị lôi cuốn trong các thế chiến.

- Mặc dù thành công vỹ đại hùng, ông tránh tối da va chạm các nước láng giềng lúc đó còn thuộc địa của Anh và Ý.

- Năm 1932 tìm được dầu hỏa ngoài khơi. Các chuyên viên lúc bấy giờ đều chắc chắn trong đất liền còn vô số mỏ dầu hỏa. Xứ sở chưa thống nhất, dân chưa nhút chí, vô khí chưa có, làm sao bảo vệ được tài sản này trong lúc mà ngoài biển giời, thùy dân lom lom, súng đạn sẵn sàng nổ để chiếm lấy.

Biết đặt một hệ thống nổi ngồi hữu hiệu để quốc gia được an ninh và thịnh vượng. Không thể để một đứa con bất tài hay một tên chán lợt đà giết vài chục đồng bào vô ngần ta đây yêu nước lên năm chính quyền. Do đó ông chuẩn bị

các con ông rất chu đáo: học hành, ngoại giao, quản trị. Không hẳn con cả hay con vua đỗng kim đỗng nội ngôi, mà chỉ cần thuộc hoàng tộc và do hội đồng hoàng tộc để cử là đỗng.

Một truyền thuyết về cá tính của ông như sau:

Trong thời thống nhất đất nước, cần đánh một thành kia. Thành có 4 cửa do 4 tướng lối lạc chống giữ, đánh hoài không thủng. Sau cùng, dù được một tướng ra hàng, thành thất thủ. Chiêm xong, thay vì xử tử cả 4 tướng vì "nò máu với... nhân dân" ông tuổng thưởng 3 tướng kia và xử tử tướng phản ban.

Ông chết đi để lại 46 con trai (đưa nhỏ nhất 6 tuổi) và một số con gái (Không thấy đêm là bao nhiêu).

Các vua kế tiếp: đều là những người đã du học nhiều nơi, qua nhiều năm với chức vụ tông, bộ trưởng nên rất rành việc. Hai chuyện đáng biêt sau này là:

- **NASSER** (Ai Cập). NASSER lật đổ quân chủ FAROUK lên làm Tổng Thống Ai Cập. Để đỗng ngôi Tổng Thống... muôn năm, ông ngã theo Cộng Sản. Với vũ khí Cộng Sản, ông xúi dục dân Á Rập các nước láng giềng noi gương

ông lật đổ quân chủ ở xứ họ. Trong cái nguy cõi đó, nhiều xú hoặc phải thiêu cõng, hoặc bị đao chánh (vua IRAK bị giết). Cái hay của các vua SAUDI là làm xao cho người dân thấy rõ nguy cõi của súng đạn Cộng Sản, Cảm súng đạn C.S rồi, chính cái súng đạn đó bắt buộc ta phải lạy lục C.S để nhỏ nó khui đầu hỏa lén. Ngày nào giọt dầu lén khỏi miệng giềng, ngày đó xú sở sẽ ở trong thế... "ha phong" nhục nhã: dầu thì C.S lấy, dân phải đi cùi bắp láng giềng đê sống.

Với cái học thức của người dân lúc bấy giờ, với tinh thần đoàn kết lòng leò của dân du mục, với cái hào quang sáng chói của thần tuổng NASSER, thuyết cho họ nghe mà không cần đổ máu, không cần cải tạo phải là cả một kỳ tài. Nên quân chủ SAUDI có sắc thái đặc biệt của nó: Nhưng vua tài giỏi không từ cho mình là "đỉnh cao trí tuệ", không có những "nịnh thần" bắt người ta phải tôn thờ vua như trời. Đôi với dân, đó chỉ là bón phận của một người vua mà họ kính mến. Thần tuổng NASSER chẳng bao lâu lu mờ đi vì thủ lửa với Do Thái biết vàng biết thao, vì phi cõi Nga thao túng Ai Cập như đất riêng của họ, vì dân sống cõi hòn hỏi "bạo chúa" quá nhiều và vì ông làm Tổng Thống suốt đời trong một thế chẽ lại đỗng gọi là... "dân chủ". Sau này khi đã "về chiêu", không còn thanh niên tính nữa ông phải thú nhận: "đối với C.S chỉ có súng mà không có cõi..." Ông chết đi

thì đỗng nhiên SAUDI thành lãnh đao tinh thần khói A RẬP 600 triệu dân, người anh cả giàu có nhất và khôn ngoan mềm dẻo nhất.

- Không bán dầu cho Mỹ (1973) làm áp lực buộc Mỹ bỏ rời Do Thái.

Tuy nhiên câu "khách hàng là vua" vẫn đúng. Làm áp lực một khách hàng vắng khôn lồ, vừa là cảnh sát đang bảo vệ mình, vừa là người cung cấp khí giới cho mình thì khôn phai đẽ. Bao nhiêu nước lớn nhỏ lại thua nước đực thả câu: tăng giá dầu, mua dầu SAUDI bán lại Mỹ lấy lời trong khi SAUDI lại từ mình trói tay đứng ngồi. Bao nhiêu khoa học gia, quản trị gia, mưu lược gia, bao nhiêu bộ óc điện tử khôn lồ bỏ công bỏ cua, bỏ thời giờ ra suy nghiệm thế gõi đòn tuồng tộ trong tuồng lai. Kết quả cho thấy "vũ khí dầu hỏa" xú dụng không đúng lúc, độc nhất một lần là đã trở thành cõi điện khó áp dụng hữu hiệu trong tuồng lai. Quỷ dữ là những sức mạnh chống lại Chúa và giết hại người. Cộng Sản và lập quốc Do Thái là hai quỷ dữ đối với SAUDI.

SA MAC Nhìn 360o quanh ta là cát bụi xa tấp dến chân trời: đồng cát, đồi cát, cao nguyên cát, núi cát. Xa xa vài cây PALM (chà là ?) bụi đóng xám xít không thấy đâu là màu của lá. Khi gió lên, cát tung dến nứa lung trời, ñeo kiêng "thò hàn" vào, nhìn xa 20m là hết thấy.

Cát có trò ghởi của nó. Có chỗ cát chỉ như một bãi biển thiêng, có chỗ cát tràn ngập lấp cát xa lộ, có chỗ cát quyện thành đồi nhỏ, cong queo, eo là cực kỳ duyên dáng. Nắng chiều rơi vào, bên sáng bên tối, bóng ngã dài trên lung đồi. Dung là nhung hình cong toán học parabole, hyperbole, ellipse, tangent, asymptote, point de rebroussement etc... Cát cha PYTHAGORE, EULER ngày xưa ăn không ngồi rồi, chắc đã qua đây nhìn cát mà đập ra khoa "Sections coniques" hai hậu thế ngàn năm mới ăn mất ngủ.

Sa mac không đem cho ta cái sò bị hâm hổi ngò vì luôn luôn nhìn đỗng rất xa. Sa mac không có chỗ cho du kích nấp giặt mìn xe đò sa mac không có ngọn lau bụi cõi đê thú dữ rình mồi. Đi đỗng xa, trời chiều tối rẽ vào dãm ba trâm thước cách xa lộ, trải sleeping bag ngủ trên cát: chỉ có trời và cát và ta. Chỗ nào cũng đỗng vì có chỗ nào khác chỗ nào đâu. Không có muỗi mòng, không có sâu bọ. Không đỗ bẩn, lem lám vì đâu có bùn lầy nứa đọng: Toàn là cát và cát.

Sa mac lại đem đến cho ta cái lo âu của đói khát, của nóng bức, của cô đơn. Khi "rò vè với cát bụi" nguyên xin đừng là cát bụi của SAUDI.

Ngày về, tôi sẽ nghe lại băng cassette Hồng Vân ngâm điệu Sa mac cổ truyền miền Bắc; tìm xem có liên quan gì đến sa mac SAUDI không? Hay là các cụ nhà ta ngày xưa đã qua đây vịnh cảnh làm thò? Không nghĩ là như vậy vì Sa

mạc không có “lá thu rồi rào rạc”, không có “Tiên Nga xoá tóc bên nguồn” không có “Hòn đá xanh rì lùn phún rêu”. Những có thể là sai. Các cụ ta phân lớn theo đạo... bà hai (quý Ái hữu tiền bối chắc đã lắc đầu thầm mắng : “Nhưng sự thật không nên nói!”); sách Thánh hiền Đông phỏng làm gì có câu “nhὸn chí sở tánh... đà thê”. Nhìn vậy chắc các cụ đã qua đây... từ khuya.

Lạnh : Mùa Đông lạnh suốt ngày, không áo ấm không ra ngoài được. Lạnh hồn DALAT, Lạnh và gió.

Nóng : Mùa hè nóng ghê gớm, không đứng yên ngoài trời được một phút, Lò bánh mì, nồi nướng xông (khi cầm cúm) không kịp với cái nóng này.

“Cái nóng nung người, nóng nóng ghê” trong bài thơ “Vào hè” khi ta còn bé lại chung với các cụ đã đến SAUDI rồi. Nhiều hàng nướng đá cung cấp nước thật Inah cho các công trường đổ bêtông. SAND ROSE là một loại đá ngầm dưới cát có nhánh, có bể như nhiều trái cây thông dính chùm lại. Không đâu có ngoại trừ SAUDI.

LẠC ĐÀ : Chỉ có lạc đà một bướu (tôi chưa thấy lạc đà 2 bướu). Dân tích trong Sa mạc cho biết Lạc đà được nuôi làm thú nhà 3000 năm nay. Giờ đây không còn lạc đà hoang nữa, con nào cũng là “hoa có chủ” cả...

Lạc đà có thể chở nặng 250 kilô, đi gần chục đến 300 Kilô. Cho thịt để ăn, cho sữa để uống, da làm giấy, lông lót.

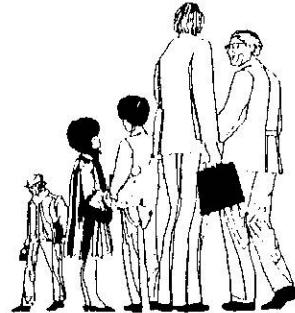
Một trận giặc giữa sa mạc cách nay 50 năm do một vị tướng người Anh điều khiển, đã huy động 20.000 lạc đà. Chuyên chở đồ riêng cho vị tướng này (nồi, niêu, soong, chao) cân đến 80 con.

Lạc đà chơi nhau như trâu, ẩua như ngựa, lội nước như voi, phun nước miếng vào mặt kẻ thù, có khi giết chết chủ. Mùa nóng, 4 ngày “tử đói” lạc đà một lần. Một con nặng 450 kilô, không cho ăn uống 8 ngày nóng bức, mệt mỏi như sắp chết, cân còn 350 Kilô. Uống vào 100 lít nước, 10 phút sau tinh táo lại như thường. Lạc đà không đổ mồ hôi nên ít nhu cầu nước. Có con ăn hàng ngày có thể nhịn khát nhiều tuần lễ. “Bach đà” rất quý (ngàn con có một) phần nhiều là “Vện, mực, mun”.

Giờ đây camion, pick up cạnh tranh ráo riết, “Đà chu” mất nhiều khế ước bão tiêu ngon ăn, lạc đà bị laid off hàng loạt, bị laid off dài dài. Đất dụng võ bị giới hạn vào những nồi chua cổ đại dùng xe và những công tác nguy hiểm chở hàng lâu xuyên biên giới (vì không ồn ào). Giá một con cỗ một chiếc pick up nhỏ.

NGƯỜI : Từ xa xưa, dân du mục BEDOUIN sống trong Sa mạc. Nghề chính là “bảo tiêu” chở hàng từ oasis này đến Oasis kia để bán. Sa mạc hoang vu, những kẻ ngoài luật pháp tụ tập để cướp bóc các đoàn bảo tiêu, vô ngực xứng là hào hán. Y

núi Lưỡng Sơn Bạc (Thủy Hử) truyện Tầu. Giờ đây với phi cơ trình sát, với không ảnh, với vô tuyến viên thông các anh hùng đó không còn nữa.

Dân du mục có đặc tính của họ.

Một đoàn có thể 20 người, có thể cả trăm người, ngựa, lạc đà, dê, trâu chở hàng hoá, lều chông, thức ăn nước uống, ngày đi đêm nghỉ. Trường đoàn phải thật sự là một người tài đức vẹn toàn (như Tông Giang ?). Biết dùng người, biết dắt nghi vấn, biết quyết định đúng lúc, biết thổi phạt mà không gây hận thù. Một đoàn nhỏ đến xin gia nhập đoàn mình, từ chối là gây ác cảm rồi, nhận vào có khi bị... đao chánh. Trong đoàn có mâu mẫn nội loạn, biết ai mà trưởng tri, trưởng tri một vài người có hết hay chúa, làm sao từ bảo vệ an ninh cho mình trong khi ngày đêm ăn ngủ kề bên nhau ?

Dù mục số nhất là cái “bại tuân hoàn” của vũ trụ. Mùa này năm ngoái ghé đây có nước cho lạc đà, năm nay ghé lại vũng nước cạn khô. Phải dân đoàn về đâu ? huống nào ? bao xa ? dân đó chắc có nước không ? có phải nạp tiên “lạc đà lộ” không ? Có phải đánh nhau để dành nước uống không ? Đến nỗi vừa mệt, vừa khát phải đánh với người đã nghỉ khỏe no nê thì phải làm sao ?

Tất cả các quyết định cùi kỳ khó khăn và chớp nhoáng đó đã tạo một cá tính đặc biệt của dân du mục và di truyền lại con cháu: “đỗ kỹ người lá”. Đời sống du mục trong sa mạc là một cuộc du lịch dài mệt mỏi, nhảm chán vì đâu đâu cũng giống nhau: buôn te, khô khan, nóng bức, đói khát. Giải trí chỉ còn là ăn và sinh lý. Nhiều vở và đồng con là điều bất buộc.

Ngày nay dù vẫn còn, luôn luôn kèm theo vài chiếc pick up để tiện việc nướng nồi chở búa.

ĐẠO : Hồi Giáo 600 triệu tín đồ là đạo lớn nhất hiện nay. Cùng một đạo, nói một thứ tiếng, viết một thư chú, ở sát kề nhau nhưng người Á RẬP chưa lập được một lực lượng thống nhất hùng hậu chỉ vì tài sản dầu hỏa không được chia đều. Xuất dân lại nhiều dầu mà ở xa Do Thái. Xứ đông dân không có một giọt dầu lại phải chiến đấu với Do Thái.

Đạo nào cũng có cái tinh túy của nó cho nên có người để cá cuộc đời ra học đạo. Viết về đạo rất khó vì người viết khó mà khách quan, kể đọc lại càng chủ quan hơn. Đạo của mình, mình đã suy nghiệm từ lúc lọt lòng mẹ đến nay đã bạc đầu. Đạo của người mình mỗi đọc vài bá quyền sách dạy đạo cho... trẻ em (có khi không đọc gì cả, ghét rồi để quyết, đoán mò) thì chắc chắn sẽ kết luận “đạo ta là nhất, đạo người là sai.” Tu “Thắng gù lung nhả tho Duc Bà” tên ông cô đạo, tu chú tiêu đề các Thuýng Tọa ít ai thoát khỏi cái sai lầm đó. Tóm tắt vài hàng một đạo có 600 triệu tín đồ, chẳng khác nào “lấy đá (Công Chánh) và trói”. Mục đích duy nhất chỉ là bố túc cho sủ tìm hiểu về người SAUDI mà thôi. Ai hổn nào biết nhiêu về Hồi Giáo xin viết một bài để anh em tường lãm.

- Hồi Giáo tin o ALLAH (Đức chúa Trời?) nhưng không tin o Jesus Christ.

- Tất cả các tôn giáo khác đều bị cấm hành đạo ở SAUDI.

- Giáo chủ Mohammad vào thế kỷ thứ 7 ở Mecca và Medina đã nhận được lời phán của ALLAH và đã ghi thánh kinh Coran. Đây là một đường lối tổ chức xã hội rất tinh vi mà đến nay đem ra áp dụng vẫn còn được.

- Tất cả những gì ta hổng hôm nay đều do Allah đặt dẽ: “Mưu sự tại nhân thành sự tại thiên”, người không mưu đồ thì Allah muôn giúp cũng không được. Allah muôn lấy lại những gì ta đang có lúc nào cũng được.

- Phải chia xe những gì ta đang hổng cho những người không được may mắn như ta.

- Những người theo Hồi Giáo, tu hành đúng nhu Allah dạy sẽ lên thiên đàng. Những người Hồi Giáo o ác sẽ xuống địa ngục “tam” một thời gian, đến tội xong rồi cũng lên thiên đàng luôn. Chỉ có những kẻ không theo Hồi Giáo mới o địa ngục vĩnh viễn.

- Allah chỉ thương những kẻ tu hành đúng kinh Coran. SAUDI tu đúng nhất nên được dầu hoa. Tiếp tục tu nhu vậy, đào lên lai tiếp tục có dầu hoa nua!

- Mọi người đều ngang hàng dưới mắt của Allah. Người Á Rập không cầu nguyện MOHAMMED, không cầu nguyện vua. MOHAMMED hay vua không có quyền phép nên không ban được “phép lành” cho ai cả và dưới mắt Allah ngang hàng như họ vậy.

- Ramada là tháng mà giáo chủ MOHAMMAD nghe lời Allah phán. Vào tháng này (vào khoảng cuối tháng 5) người Hồi Giáo cù ăn, cù uống, cù hút thuốc khi trời còn sáng (sáng vưa đủ để phân biệt 2 sợi chỉ trắng đen nám trong tay). Trong tháng này người Hồi Giáo phải tuân niệm rằng, dưới mắt

Allah ta không hổn ai hết mà ta cũng không thua ai hết. Mọi người đều bình đẳng. Trong gia tộc có một người đi Mecce vào tháng này là hành diện lăm.

- Không ăn thịt heo vì heo ăn đồ tạp nhập lưỡi bieng lai cưỡng dâm.

- Không uống rượu, không cỗ bạc vì đó là nguồn gốc của tội lỗi.

- Mỗi ngày hổng về Mecca cầu nguyện 5 lần vào những giờ nhất định (thay đổi hằng ngày theo âm lịch: báo chí đăng).

- Mecca và Medina cầm các người không Hồi Giáo vào. Đến nỗi có đường tên gọi là “đường của các tên Thiên Chúa Giêsu”. Chạy ven thành phố rồi dần dần nới khác, không vào thánh địa được.

(Nếu ta dịch chữ Allah là “troi” hay “Chúa Troi” thì thắc mắc của ta có thể giảm đến 90%).

- Vẫn đề 4 voi là cả một hy sinh của người dân ông thối Mohammad vì trước khi có Hồi Giáo “bao nhiêu vợ cũng được”, giờ đây chỉ được phép có 4 thôi thì có phải là cả một cuộc cách mạng không? Số 4 được chúng minh như sau :

- . 1 vợ là đã ngang hàng voi ông : Không được.

- . 2 vợ thì 2 bà hợp lai âm mưu giết chồng: Không được.

- . 3 vợ thì 2 bà hợp lai âm mưu giết bà kia: Không được.

- . Đó là 4 vợ là... thượng sách.

- Phải đôi xú bôn vơ ngang nhau. “Vợ hai, vợ ba, vợ bốn đều là vợ ca” “Ké dấp chán bông, ke lạnh lung” là không được dó! Có lẽ vì phải đôi xú ngang nhau cùng một lúc, cùng một lượt, các ông Á RẬP chịu không thấu nên gio dây da só chỉ còn một bà.

DOI : Đàn ông, dù lái camion, pick up hay Mercedes, coi lạc đà, làm Giám Đốc hay thợ ký văn mặc áo dài đội khăn y nhu ARAFAT (Palestine). Trẻ em cũng mặc y vậy, rủ nhau ra sân cát đá banh.

Đàn bà mặc áo choàng màu đen, che mặt bằng vải the màu đen, che từ đầu đến chân, che luôn cả mặt. Chỉ có tay thỉnh thoảng ló ra vì phải cho thấy ta đang... đeo vàng. Xuyên qua màn che mặt vẫn có người deo kiêng cận.

Nghỉ lại thì che mặt là một lợi khí quá lớn của các bà Á RẬP ngàn năm nua chắc chưa bờ được. Nây nhé, trong khi

các chị Ái Huu 5 giờ sáng thức dậy rửa mặt, gội đầu, hổn tóc, xay tóc, cuộn tóc, vẽ con mắt, vẽ chún mày, gắn lông mi, gắn nút ruồi, thoa son, đánh phấn xong xuôi là đến 1 giờ trưa. Thì các bà Á RẬP chỉ cần 5 giây đồng hồ lây khăn che mặt là xong. Vậy nhé: Các chị Ái Huu đạo phố với chồng (tòan là dân C.C) thường để ý xem ông nhà mình có ngó ông ngó bướm không. Thinh thoảng gặp người đẹp Bình Dương hay hoa hậu hội chợ Thi Nghè bèn chê một vài câu xem phản ứng của anh ra sao đẳng về nhà mà ... tru tréo.

Các bà Á RẬP khói lo chuyện đó. Các ông Á RẬP nào biết người đàn bà trước mặt mình là già hay trẻ, đẹp hay xấu, trắng hay đen chỉ có biệt cao, lùn, ôm, mập mà thôi.

Này nhé, các anh chị Ái Huu khi xưa thấy mặt nhau mà quyết định việc vớ chồng trăm năm. Đàn bà Á RẬP xuyên qua màn che mặt biết chàng trai đẹp hay xấu trong khi trai Á RẬP di lây vợ như người nhâm măt di đêm. Khổ ơi là khổ!

"Nam nư tho tho bái thân" quyết liệt hơn bên ta nhiều. Đàn ông ra đường cặp tay, cặp cổ nhau, gặp nhau ôm hôn, di cảm trai cùng nhau, không có các bà theo.

Đàn bà di chơi với đàn bà.

Một tên Mỹ ở công truong lâu ngày ra phố gặp một bà Á RẬP chào "Hello", chồng bà di sau kêu lính bắt từ 3 ngày vì tội "SAY HELLO VOI DÀN BÀ!"

Cho phép 4 vợ có nhangs vấn đề của nó:

- Đàn bà không được lấy chồng ngoại quốc vì sẽ thiêu di. (có thể bị tu hình).

- Cho phép 4 vợ nên hiệp dâm bị tu hình.

Xã hội nào cũng vậy, cứ 50 đàn ông thì có 50 đàn bà. Nếu 12 đàn ông có 4 vợ tức là đã chiếm đi 48 bà rồi, 38 người đàn ông còn lại chỉ dành nhau với 2 bà thôi. Số độc thân bá tặc đĩ này quá lớn có tai hại cho xã hội không? Không thây nói đến.

Chính phủ dài thọ dân học hết Đại Học nếu muốn.

Chính phủ cho miễn (không tính lời) đến 100.000\$ US để xây cái những ăn cắp bị chặt tay.

Luật lệ gắt gao những rõ ràng. Xã hội không容忍 con người vào thế bí phải phạm pháp mới sống được. Do đó, làm lúc chỉ có người ngoại quốc ở tù mà thôi.

TÌNH PHỐ : Xưa chi là những Oasis có nước, sông chật hẹp còn hon ra ngoài ô gánh nuoc xa cõi còn thời giờ đâu mà lo sanh sống.

Hoa lối dầu hỏa được đem ra canh tân. Nhiều thành phố nổi được xây xung quanh thành phố cũ. Do đó ngoại ô rất khang trang đẹp đẽ mà giữa thành phố thì có chỗ đập phá xây lại, có chỗ còn giữ cái cũ xưa xưa nó. Tiền bạc, thời giờ đất dai không bị một giới hạn nào cả. Kỹ sư, Kiến trúc sư thả hồn theo mây khói với những kỹ thuật tân kỳ nhất, đất tiền nhất. Mỗi bồn nuoc, mỗi tháp cầu nguyên (minaret), mỗi mosque, mỗi công sở là cả một kiến trúc tuyệt tác. (Kiến trúc sư quốc tế tác giả, kiến trúc sư SAUDI thêm ý kiến ISLAM vào). Tất

cả đều xây trong vòng 20 năm nay, không có cái cũ dời chơi cái mới. Không có dót I, dót II, cho truất huu v.v... Xa lộ là Hoa Kỳ nhiều overpass giữa sa mac tối dót đèn neon sáng choan túlong chung như một Broadway cua' Mỹ. Tất cả sú xây cát này đều nhám tạo nên ha tầng cõi sơ cho một khu kỹ nghệ vĩ đại trong tương lai khi dầu đã hết và nhân công re lại. Thành phố tôi ở (ALKHOBA) là một thành phố lớn vào bậc 4 nhung có nhiều du khách ngoại quốc nhất.

Buôn bán tấp nập, nhiều nhất là Radio thời stereo, TV, máy anh, đồng hồ, vàng bạc. Ban ngày chỉ có dàn ông di phô. Ban đêm thì dàn bà và trẻ con di nghet dường. Chủ tiệm là SAUDI thuê dàn Á Rập láng giềng đứng bán.

Lế dường có chỗ lót cát thạch tron tru để khách di trúot té... chơi. Đến giờ cầu nguyện, khách được mời ra khỏi tiệm có khi chủ cũng ra luôn, cửa khóa lại, đứng xổ rổ ngoài dô nứa giò thì trở vào bán tiệp. Ke bán chợ trời phải lấy vải che hàng lại.

Vợ chồng dắt nhau di phô ke trước người sau chó không tay nắm tay. Đến giờ cầu nguyện, chồng chạy vào dền thờ (gần như mỗi cây số là có một nơi cầu nguyện) để giây dép ngoài cửa. Máy bà vớ ngồi lê duong tán gẫu. Thinh thoảng vén màn lên cấn o'bánh mì rồi che lại ngay. Chó búa sô lon là siêu thị, một vài nỗi còn khu phô bán thịt cá như Hàm Nghi Saigon cũ. Cũng có tiệm chay phô Thái Lan, tiệm cõm Tầu, cõm Phi.

TV, hát bóng ngoài trời thì cho phép, rap hát (Movie hay Theater) bi cảm.

Xe cộ tấp nập, nhiều nhất là xc Nhật. Xăng một US dollar 3 gallons (12 lít). Kẹt xe thì chưa đến nổi nhưng thỉnh thoảng xa lộ phải ngừng xe để lạc đà (ca trăm con di qua) hoặc canh sát xét băng lái.

Đường sá cũng rán trồng cây khuynh diệp, thông, Palm có loại giống như me bén ta trồng rất đẹp. Một cây PALM cao 6m trồng băng cõi trực giá 5.000 US dollar.

Thúy thủ Trung Đông không có dịp đi Hồng Kông, Nhật Bản thì đây là thiên đàng Shopping.

"Đại Học dầu hỏa" (*Institute of petroleum*) được xây trên một dồi thấp. Dân Mỹ vào thăm đều lắc đầu: "That's incredible! That's fantastic!" Tuy nhiên không phải là cõi kính mà là tân kỳ và vĩ đại. Những chuyên viên đại học quốc tế tâng nỗi: "Nếu đây là Rolls Royce của Đại Học, thì đại học vĩ đại thứ nhì trên thế giới chưa bằng nổi chiếc xe Volkswagen con cóc. Một kỳ lê có hăng huchen mâu tây (hectare) thảm (carpet) được trai trên sân cát. Giàu có khác!"

THA PHƯƠNG CẨU THỤC: Người SAUDI không thích làm nghề tay chân và không dù người cho việc canh tân xú sõ môi cách nhanh chóng. Do đó luôn luôn có trên một triều dân ngoại quốc đến đây làm việc, nhiều nhất là Phi Luật Tân, Đại Hàn, Ấn Độ và các xứ Á Rập lân cận.

- Làm công :

Khi được hằng chấp nhận cho di SAUDI rồi mới được qua SAUDI. Muôn nhảy hằng phải rời khỏi SAUDI dồn hằng rồi mới trở lại SAUDI làm. Trong thời gian ở SAUDI không được dồn hằng. Kỹ Su Phi Luật Tân, Đại Hành lương từ 400 đến 800 US một tháng. Lương

- Thuong Mai:

Mọi thương mại lớn nhỏ đều phải có người SAUDI hùn vón vào. Người hùn vón này có bốn phân giúp passport của ta và chấp thuận hay không chấp thuận việc ta đến hay rời SAUDI.

Phi Luật Tân:

Luôn luôn có trên 300.000 công nhân tại SAUDI. Kỹ su, thợ ký, tài xế, trắc lường, thợ mộc, thợ hồ v.v... Kỹ su hầu hết tốt nghiệp M.I.T., Job Kỹ su hết thì apply qua thợ ký, thủ kho... Lương chẳng khác là bao.

[M.I.T. là MANILA INSTITUTE OF TECHNOLOGY] Nhưng ngày nghỉ lễ, xuông phô hàng chục ngàn người đông như kiến, từ 20 đến 40 tuổi 99.9% là độc thân... bất đắc dĩ. Đồi sông của họ tại Saudi có vẻ vui sướng lắm (lương gấp 3 ở nhà) mỗi tuần đều có 3i cầu, có thịt chó, nói tiếng Phi ào ào, không có gì bỏ vú lạc lõng cả. (Thịt chó không gọi là "Nai đồng quê" mà là "Thò sụt mực").

MARCOS (Tông Thông Phi) ai cũng cho là tham quyền cố vị nhưng vẫn còn cái tình đồng bào của ông ta. Quan niệm của ông là nước Phi chưa đủ khả năng để xuất cảng do đó xuất cảng nhân công vậy. Ai xin được việc làm ở xứ nào thì cứ đi, hết cứ về. Thuế má tối đa 1%, vật dụng mua về miễn thuế. Phi ở SAUDI người nào cũng "vua mới cái nhà xong" hoặc "còn thiếu chút dinh điện nưa là xong cái nhà", nhưng không ai bằng lõng MARCOS cả. Được voi đòi tiên. Ngày nào không còn muôn cái nhà nữa, ngày nào có nhà muôn bán để đi đóng tàu vượt biển, ngày nào bước chân ra khỏi xứ hằng chục năm sau vẫn năm mươi còn thấy kẹt lại, ngày đó ho sê thông cảm MARCOS hon. Cả báo hằng tuần Phi xuất ban tại SAUDI.

- Đại Hành :

Phân lớn làm cho các hằng thầu. Đồi sông rất đơn giản. Một hằng thầu nhỏ có 20 kỹ su, 30 thợ thay lát vát và 15 đầu bếp. (?) Mỗi Kỹ su lớn tuổi có bốn năm kỹ su mới ra trống bu quanh học nghề. Chẳng ngạc hằng nhẹ, chạy dồn chạy đáo mượn sách Mỹ về đọc, xí xô xí xào với nhau, trở lại hỏi những điều không hiểu, photocopy, chép, lây notes v.v... Hồ sơ bắt 5 lần, có khi không phải lỗi tại họ, họ vẫn

phốt tính làm lại như thường. Học nghề là cái chánh. Cả một tướn lai của xú sơ.

- Sâm : Vẫn tin rằng sâm là thảo dược thần diệu. Lão bá kia có 4 con, uống sâm 2 năm lên 8 tuổi. Gió dây chính phủ quản trị việc xuất cảng sâm. Mỗi hộp đều có ghi hàng (A,B,C...) và tuổi của sâm (4 năm, 5 năm, 6 năm). Sâm 50 năm, 100 năm là lão khoét vì sâm là loại cùi cỏ làm gì

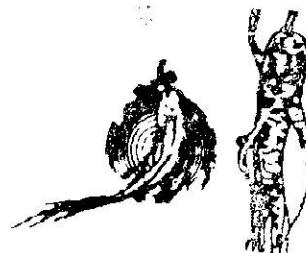
sông lâu nhu vậy và làm sao có chung tuô hò tích, thế vì khai sanh mà biết là 50 hay 100 tuổi ? Một câu hỏi được đặt ra: Nếu sâm hiệu nghiệm như vậy, sao không ở nhà trồng sâm đem qua Saudi bán (4 vở), qua đây làm công chi cho nó khô ? Không trả lời được.

- Nhà giàu ăn "Kim chi" làm băng sâm ? Láo!

- Xác sâm lâu ngày thành nứm ăn vào khỏe như thán (Vuong trùng Duong - Kim Dung): Láo.

- Ân Dô : Nhung giòi hoc duoc cua nguoi Án ơ SAUDI:

- Chỉ có rắn COBRA là muá theo tiếng sáo. Rắn không có thính giác nhưng da nó cảm ứng được sự rung chuyển của không khí. Bắt rắn về, nhớ rằng thôi sáo là nó múa, không cần tập. Thu nhạc vào cassette, hát lại nó có múa không thì không biết.

- Nước sông GANGES trị bá bệnh ? Nước láy cạnh các xác thú vật chết trôi trên sông GANGES không thấy có vi trùng (?)

- Thèm khát về ăn uống, nghỉ ngơi, sinh lý v.v... đều là ao tuồng cá. Nếu muốn ta có thể bỏ dề dàng như các ông FAKIR vậy (Thà chết sướng hơn).

KẾT LUÂN : Xin phúc đáp 2 câu hỏi không tránh né được của các bạn:

- Hỏi : Sông độc thân như vậy ca năm truồng, không được ngó tới đàn bà SAUDI, "SAY HELLO" là o tù, hiếp dâm tu hình thì các ông ... ra làm sao?

- TRA LOI : Xin kê chuyên sau đây:

Chàng Kỹ sư kia vốn giống... Playboy, vì lý do gì đó

XEM TIẾP TRANG 63

Thời Đại Mới Câu Chuyện Cũ

mạc, kiều lây, kê' chuyen... học luyện dê' hòn và giá trị kém "dào hát", nhung không kém về phần ăn nói mặn mà có duyên.

Câu chuyện về thú hát ả dào, qua các thời đại văn thơ lăng man, kê' sao hết được. Từ ngày ke phàm phu tàn ác cấm quyền, con người trở nên nghèo dối, ngư dân thú ăn chồi tao nhã tình tú không còn nữa.

Thường vè ca-nhi thôay nỗi danh tài sáC một thời, đến nay ke' khuất người còn. Người còn thì đã răng long, tóc bạc, da mõi, cuộc đời quạnh hiu, ngâm nga giải sâu:

"Nào người phuông chạ loan chung
Nào người tích lục tham hông là ai ?"

Còn ke' đã qua đời thì:

"Xu xa nám mõi bên trời
bao năm cỏ mọc ai người tảo thanh"

Thường thay, hông nhan mệnh bạc.

SA MAC SAUDI ARABIA

qua SAUDI làm việc gần 3 năm truồng. Ngày kia muôn đđđc một lạc đà cõi vào SA MAC chồi. Chiều vè leo lên lạc đà không đđđc vì nó không chịu đúng yên. Léo dēo theo lạc đà cả giờ mà vẫn không làm sao leo lên. Thành lính thấy một thiêu nǔ nằm trên bãi cát. Thiêu nǔ phèu phào : "Tôi chết mất! làm ơn cho xin một ly nước! Rồi ông muôn gì tôi cũng chịu ý ông, dù khó khăn, cực nhọc hay nhục nhã thế nào tôi cũng xin chịu!". Chàng ta động lòng rót nước cho uống. Độ 10 phút sau, thiêu nǔ tỉnh hẳn lại thì thật là một gai nhân tuyệt sắc. Nàng nói : "Tôi đã hứa là chịu ý ông, vậy giờ đây ở giữa sa mạc không có ai cả, rất là tiện, vậy xin ông cho biết tôi phải làm gì?"

Chàng ta suy nghĩ một lúc rồi nói :

- "Xin cô giữ dùm con lạc đà đúng yên cho tôi leo lên".

Người ta... quên đi!

- Hỏi : Muốn qua SAUDI sống phải chuẩn bị gì?

- Trả lời : Xin chép lại dây thở của Tản Đà:

"Một trà một rượu một đàn bà

Ba cái lăng nhăng nó quay ta

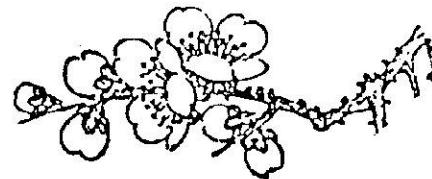
Chưa được cái nào hay cái này

Có chàng chưa rượu với chưa trà."

Nếu Tản Đà muôn qua SAUDI thì phải sửa lại 2 câu cuối:

"Muốn đến SAUDI thì phải rán.

Chưa cho bằng hết, chỉ còn trà!"

LÀNG VIỆT NAM

tổ chức chung một ngày cho tiên. Đình đám hội hè, ăn uống, lại có những giải thi đua thể thao, cõi tuồng, nâu ăn, các giải đấu do con cháu tặng. Ở đây là nơi an ủi cho tuổi già tha hồ lung. Đây là một miền quê hường nhỏ của những người Việt Nam.

Tôi tần ngần hỏi cụ lý về điều kiện gia nhập và làm sao có đủ tiền để tậu một căn mobile home trong làng? Cụ lý cười cõi mõ: "Để nhủ trỗ bàn tay, ai muôn nhập làng cũng được, miễn là người từ Việt Nam. Ông già Mỹ có bà vồ Việt Nam cũng xin vào ở đây vì thấy ấm cúng, thân mật, không buồn té nhủ viện dưỡng lão. Còn phần nhà cửa thì có ba lựa chọn: Ai không có tiền thì trả tiền thuê hàng tháng, tiền cấp dưỡng lão cho 2 vồ chồng hay 2 người thì đủ để trả tiền nhà, tiền ăn, tiền tiêu, tiền di thăm con cháu ở xa. Ai có chừng 10 ngàn trả một phần tiền mua, thì hàng tháng trả nhẹ hơn. Ai dù tiền mua luôn một căn thì khỏi phải trả gì hàng tháng. Ở đây mùa đông không cần sưởi, mùa hè không cần máy lạnh, cũng đỡ tốn kém phần nào. Nhiều ông bạn già ở tận miền Đông Bắc về đây thăm chồi, thích quá và ở lại luôn".

Bóng tôi chăm chú nhìn kỹ các cụ già trong làng, nhìn thật kỹ, và nhìn kỹ hơn nữa, thì hình như các cụ đều là người quen biết cũ, hình như đa số là các AHCC của tôi. Mừng quá, tôi giật mình thức giấc. Thì ra đó là một giấc mơ. Phải chăng vì nghĩ quá nhiều về một làng VN mà tôi thành năm mõ. Bao giờ thì giấc mơ này có thể thành sự thật? Hỏi các AHCC, sao không họp nhau lại, thảo luận về một làng VN xem thử đi đâu. Tuổi chúng ta càng ngày càng cao, nỗi niềm cô độc sẽ không tha miên cho một người nào. Hãy tìm về nhau cho bớt lạnh lẽo trong tuổi hoang hôn của kiếp người.

NGUYỄN

het